

Apotekervæsenet. Forholdet mellem Apotekernæringen og den Næring, der udføres af private næringsdrivende, Materialister f. Eks. Det er en Kommission, der blev nedsat den 10. April 1924. Desuden er der tre indenrigsministerielle Udvalg, der behandler Kronborgs Istandsættelse, Ordningen af Statens Bygningsvæsen og Ordningen af Statens Ejendomme. Disse Kommissioner er nedsat for at tage Bestemmelse om Administrationsforhold indenfor Indenrigsministeriet, der er af den største Vigtighed for de to Udvalgs Vedkommende. Udvalgene angaaende Statens Bygningsvæsen og Statens Ejendomme er nedsat i Henhold til gentagne Udtalelser i selve Finansudvalget om Ønskeligheden deraf. Jeg tør derefter sige, at for saa vidt Indenrigsministeriet angaar, er der ingen Grund hverken for det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt eller nogen anden til at gøre Ophævelser. Vi har ikke andre Udvalg eller Kommissioner end saadanne, som er strengt fornødne, og der vil heller ikke i den Tid, jeg har med Indenrigsministeriet at gøre, blive nedsat Kommissioner eller Udvalg, medmindre der er virkelig Grund til at gøre det, men man maa ikke glemme, at Udvalg og Kommissioner i mange Tilfælde bliver nødvendige for at faa bestemte Forhold taget op til en Prøvelse, som ikke kan finde Sted paa anden Maade, og at det ogsaa kan koste nogle Penge, er en Selvfølge. Man kan fornuftigvis ikke forlange, at Folk skal rejse fra Provinsen til Hovedstaden uden at faa deres Udgifter derved dækket. Det maa dog være saaledes her i Verden, ogsaa her i Danmark, at Arbejde, der er af virkelig Værdi, ogsaa betales, naar man anmoder vedkommende om at udføre Arbejdet.

Jeg skal derefter gøre nogle faa Bemærkninger til nogle Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Sundbo fremførte vedrørende dansk Storfiskeri med Henblik paa Fiskeriet ved Grønlands Kyster. Det ærede Medlem Hr. Sundbo beskæftigede sig i sin Tale udførligt med Storfiskerispørgsmaalet og krævede Adgang for danske Fiskere til det grønlandske Territorialfarvand. Han omtalte i den Forbindelse det Udvalg, der har været nedsat for at behandle Storfiskeriproblemet, og henviste til, at dette Udvalg har sagt, at Betingelsen for, at dansk Storfiskeri kan finde Sted ved Grønland, er, at danske Fiskere faar Adgang til den grønlandske Kyst og Ret til at fiske indenfor Søterritoriet, i hvert Fald dér, hvor Grønlanderne ikke selv fisker. Derefter henstiller det ærede Medlem Hr. Sundbo til Indenrigsministeren,

at man gør, hvad man kan, for at danske Fiskere kan faa Adgang til det grønlandske Søterritorium, i hvert Fald i det Omfang, Udvalget her nævner. „Det er jo“, siger det ærede Medlem, „meningsløst, at det kæmpe-mæssige Land, der har saa rige Fiskemuligheder, skal være forbeholdt Grønlanderne, som aldeles ikke kan udnytte dem. Resultatet bliver blot, at andre Nationer gaar op og tager disse Fiskemængder, og det var da kun rimeligt, at danske unge Mænd fik Lov til at optage dette Arbejde.“

Helt logiske synes disse Udtalelser mig nu ikke at være. Hvis det virkelig er saaledes, som det ærede Medlem siger, at Betingelsen for, at danske Fiskere kan fiske ved Grønland, er, at de faar Adgang til Søterritoriet ved Grønland, saa kan andre end danske Fiskere formentlig heller ikke fiske deroppe, og saa kan Resultatet ikke blive, som det ærede Medlem forudsatte, at andre Nationer gaar op og tager de Fiskemængder, der er oppe ved den grønlandske Kyst. Bortset herfra er det Spørgsmaal, der her er rejst, imidlertid af stor Interesse, jeg kan sige af vital Interesse for Nationen, ikke mindst for Nationens Forhold til Grønland, og jeg er klar over, at saaledes som Forholdene nu en Gang ligger, undgaar vi ikke Diskussionen om hele dette Spørgsmaal; jeg vil dog advare imod alt for drastiske Slutninger paa Grundlag af fuldt færdige Meninger, man har dannet sig af de Beretninger, der fra forskelligt Hold fremføres om de grønlandske Fiskerigdomme og ogsaa om de Rigdomme, der skulde være paa selve Grønland.

Jeg har allerede før her i Salen gjort Rede for, at der i tidligere Perioder er gjort Forsøg paa at etablere Storfiskeri ved Grønlands Kyster ude paa Bankerne i Davisstrædet, men at disse Storfiskeriforsøg har maattet opgives, navnlig fordi det viste sig, at Fiskebankerne ikke indeholdt de Fiskerigdomme, man mente at kunne finde dér. Man gjorde meget hurtigt den Erfaring, at Fiskemængden pludselig tog af, der kunde et enkelt Aar være et stort, i hvert Fald et forholdsvis stort Fiskeri dér, og næste Aar eller nogle Aar senere var Fisken saa at sige forsvundet, og saa maatte man helt indstille Fiskeriet paa Bankerne oppe i Davisstrædet. Det er derfor heller ikke rigtigt at tale om de uhyre Rigdomme, der findes deroppe. Der er nogle, der har føjet til, at Fiskebankerne i Davisstrædet var de rigeste i Verden. Det er en Overdrivelse. I Øjeblikket synes der at være en Mulighed for et Fiskeri i større Udstrækning paa